

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Полтава

«16» січня 2023 року

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу Управління СБ України в Полтавській області капітан юстиції Горбовський Вадим Юрійович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 22022170000000121 від 02.08.2022, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 42, 111-112, 276, 277, 278 КПК України, -

П О В І Д О М И В:

Зіпіру Дмитру Дмитровичу, 29.12.1978 року народження, уродженцю м. Волноваха Донецької області, зареєстрованому за адресою: Донецька область, м. Волноваха, вул. Ювілейна, 136, громадянину України, в силу ст. 89 КК України не судимому, притягується до кримінально відповідальності за ч. 1 ст. 258-3 КК України (обвинувальний акт перебуває на розгляді Костянтинівського міськрайонного суду Донецької області)

про те, що він підозрюється в організації готування до вчинення з метою ослаблення держави підпалів, спрямованих на зруйнування або пошкодження об'єктів, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, вчинені в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 27, ч. 1 ст. 14, ч. 2 ст. 113 КК України.

Верховною Радою України 28.06.1996 прийнято Основний Закон України – Конституцію України.

Згідно з Конституції України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент Російської Федерації (далі - РФ) Володимир Путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п.п. 1,2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів Збройних Сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ) на територію України.

24.02.2022 військовослужбовці ЗС РФ, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснила збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частини території України, чим змінили межі території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Збройна агресія РФ продовжується по теперішній час та призводить до загибелі людей та інших тяжких наслідків.

У зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до п. 20 ч. 1 ст.106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану», Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022, із 05 год. 30 хв. 24.02.2022 в Україні введено воєнний стан.

У подальшому, Указами Президента України у зв'язку з триваючою широкомасштабною збройною агресією російської федерації проти України, строк дії воєнного стану в Україні неодноразово продовжувався.

Крім того, під безпосереднім керівництвом та контролем невстановлених на цей час представників влади та ЗС РФ, 07.04.2014 на території Донецької області України створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі – «ДНР»), а 27.04.2014 на території Луганської області України – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі – «ЛНР»), у складі яких утворені не передбачені законом збройні формування (далі – НЗФ).

Контроль та координація діяльності цих терористичних організацій, як і їх фінансове та матеріальне забезпечення, у тому числі зброєю, боєприпасами, військовою технікою, здійснюється представниками влади та ЗС РФ.

Основними завданнями учасників указаних терористичних організацій є насильницьке повалення конституційного ладу, захоплення державної влади в

Україні, зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом застосування зброї, вчинення терористичних актів – здійснення вибухів, підпалів та інших дій, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людини, загрозу заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

Враховуючи викладене, «ДНР» і «ЛНР» є стійкими об'єднаннями невизначеної кількості осіб (більше трьох), створені з метою здійснення терористичної діяльності, у межах яких здійснено розподіл функцій, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, а тому у відповідності до ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» є терористичними організаціями.

07.04.2014 за поданням керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, погодженим із Головою Служби безпеки України, на території Донецької і Луганської областей розпочато проведення антитерористичної операції (далі – АТО).

13.04.2014 через посилення сепаратистських виступів та захоплення державних установ на сході України, виконуючий обов'язки Президента України Указом від 14.04.2014 № 405/2014 затвердив рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України», та Україною розпочато на території Донецької та Луганської областей широкомасштабну АТО із залученням Збройних Сил України та інших військових формувань.

Визнання Верховною Радою України «ДНР» і «ЛНР» терористичними організаціями, як і численні злочини вчинені їх представниками, знайшли своє відображення у Заяві Верховної Ради України «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України», схваленій постановою Верховної Ради України від 22.07.2014 № 1596-VII, Заяві Верховної Ради України «Щодо протидії поширенню підтримуваного російською федерацією міжнародного тероризму», схваленій постановою Верховної Ради України від 22.07.2014 № 1597-VII, Зверненні Верховної Ради України до Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, національних парламентів держав – членів ЄС, США, Канади, Японії та Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затверджену постановою Верховної Ради України від 14.01.2015 №106-VIII, Заяві Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії російської федерації та подолання її наслідків», схваленій постановою Верховної Ради України від 21 квітня 2015 року № 337-VIII.

Отже, Верховною Радою України, як єдиним законодавчим органом державної влади, констатовано віднесення «ДНР» і «ЛНР» до терористичних організацій, а відповідних осіб, які забезпечують їх функціонування, як учасників терористичної організації.

Керівники терористичних організацій «ДНР» і «ЛНР» за сприяння та координації представників влади РФ провели фіктивні референдуми про

відокремлення Донецької і Луганської областей від України та проголошення їх незалежними «державами».

У відкритій військовій агресії проти України широкомасштабно застосовувалися ЗС РФ із залученням НЗФ так званих «ДНР» та «ЛНР», які діяли на території окремих регіонів Донецької та Луганської областей України під загальним керівництвом військового командування РФ.

Одним з таких НЗФ, створених на окупованій території Донецької області є так зване «Міністерство державної безпеки Донецької народної республіки» (далі – «МДБ ДНР»).

Досудовим розслідуванням встановлено, що громадянин України Зіпир Дмитро Дмитрович будучи негативно налаштованим до чинної влади в Україні та української держави у цілому, будучи членом НЗФ «МДБ ДНР», до функціональних обов'язків якого входить планування, організація та реалізація заходів оперативно-розшукової та контррозвідувальної діяльності, а також дій пов'язаних з проведенням розвідувально-підривної, диверсійної та терористичної діяльності проти України на її території, організував готування до диверсії, тобто керував підшукуванням засобів та знаряддя, підшукуванням співучасників та в цілому створенні умов до вчинення з метою ослаблення держави підпалів, спрямованих на зруйнування або пошкодження об'єктів, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, вчинені в умовах воєнного стану.

Так, 30.07.2022 (більш точний час у ході слідства не встановлено), Зіпир Д.Д., використовуючи належний йому мобільний телефон із мобільним додатком «WhatsApp» (номер мобільного телефону +79491080888 – оператора мобільного зв'язку «Фенікс», який функціонує на тимчасово окупованій території Донецької області), звернувся до свого знайомого – мешканця Полтавської області із пропозицією підшукати особу, яка здійснить підбір об'єктів, які мають важливе оборонне або народногосподарське значення для вчинення диверсії, із подальшим її здійснення шляхом їх підпалу.

За виконання вищеназваних дій Зіпир Д.Д. пообіцяв грошову винагороду усім співвиконавцям.

Вищеназваним знайомим Зіпира Д.Д. було запропоновано свого випадкового товариша – мешканця Полтавської області, який погодився на вказану пропозицію щодо вчинення диверсії.

Надалі, 09.08.2022 та 10.08.2022, Зіпир Д.Д., продовжуючи свою злочинну діяльність, яка полягала в організації готування до диверсії, використовуючи належний йому мобільний телефон із мобільним додатком «WhatsApp» (номер мобільного телефону +79491080888 – оператора мобільного зв'язку «Фенікс», який функціонує на тимчасово окупованій території Донецької області), дав завдання вищеназваним особам з пошуку об'єкта для диверсії, при цьому вказав, що перевагу слід надавати складам паливно-мастильних матеріалів та бойових припасів ЗС України та інших військових формувань, а також системам протиповітряної оборони України, за що запропонував грошову винагороду.

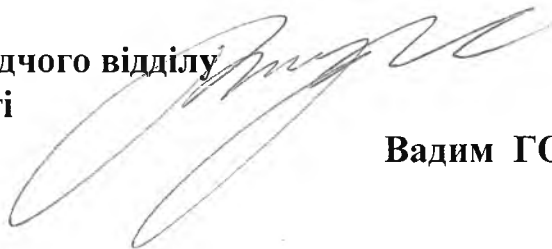
Після чого, Зіпір Д.Д. підшукавши співучасників, довівши до їх відома механізм вчинення злочину, дав розпорядження останнім самостійно здійснити підпал після встановлення відповідного об'єкта, яке має важливе народногосподарське чи оборонне значення.

Водночас, співучасники Зіпіра Д.Д. у жовтні 2022 року після відшукування придатного об'єкта для диверсії – складу паливно-мастильних матеріалів ЗС України, добровільно відмовилися від вчинення злочину – остаточно припинивши за своєю волею готування до кримінального правопорушення, усвідомлюючи можливість доведення кримінального правопорушення до кінця.

Отже, Зіпір Д.Д. протягом липня – жовтня 2022 року організував готування до диверсії, тобто керував підшукуванню засобів та знаряддя, підшукуванню співучасників та в цілому створенням умов для організації готування до вчинення з метою ослаблення держави підпалів, спрямованих на зруйнування або пошкодження об'єктів, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, вчинені в умовах воєнного стану.

Таким чином, Зіпір Дмитро Дмитрович обґрунтовано підозрюється в організації готування до вчинення з метою ослаблення держави підпалів, спрямованих на зруйнування або пошкодження об'єктів, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, вчинені в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 27, ч. 1 ст. 14, ч. 2 ст. 113 КК України.

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ в Полтавській області
капітан юстиції

Вадим ГОРБОВСЬКИЙ

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор у провадженні –
прокурор відділу нагляду за додержанням законів
регіональним органом безпеки
Полтавської обласної прокуратури

Микола ВЕРБЛЮД

Права підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України.

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

1. Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього Кодексу, повідомлено про підозру, особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок невстановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

2. Обвинуваченим (підсудним) є особа, обвинувальний акт щодо якої переданий до суду в порядку, передбаченому статтею 291 цього Кодексу.

3. Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

4. Обвинувачений також має право:

1) брати участь під час судового розгляду у допиті свідків обвинувачення або вимагати їхнього допиту, а також вимагати виклику і допиту свідків захисту на тих самих умовах, що й свідків обвинувачення;

2) збирати і подавати суду докази;

3) висловлювати в судовому засіданні свою думку щодо клопотань інших учасників судового провадження;

4) виступати в судових дебатах;

5) ознайомлюватися з журналом судового засідання та технічним записом судового процесу, які йому зобов'язані надати уповноважені працівники суду, і подавати щодо них свої зауваження;

6) оскаржувати в установленому цим Кодексом порядку судові рішення та ініціювати їх перегляд, знати про подані на них апеляційні та касаційні скарги, заяви про їх перегляд, подавати на них заперечення;

7) отримувати роз'яснення щодо порядку підготовки та використання досудової доповіді, відмовлятися від участі у підготовці досудової доповіді;

8) брати участь у підготовці досудової доповіді, надавати представнику персоналу органу пробації інформацію, необхідну для підготовки такої доповіді, ознайомлюватися з текстом досудової доповіді, подавати свої зауваження та уточнення.

5. Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

____ год. ____ хв. « ____ » січня 2023 року

Захисник _____

(підпис, ініціали, прізвище)

Повідомлення про підозру вручив, права роз'яснив:

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу

УСБУ в Полтавській області

капітан юстиції

В. Горбовський